Ιούλιος – Αύγουστος 2026

Αγώνες παντού για να ξηλώσουμε τα μνημόνια

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τεύχος 33 - Περίοδος Β'

Τιμή: 0,50€

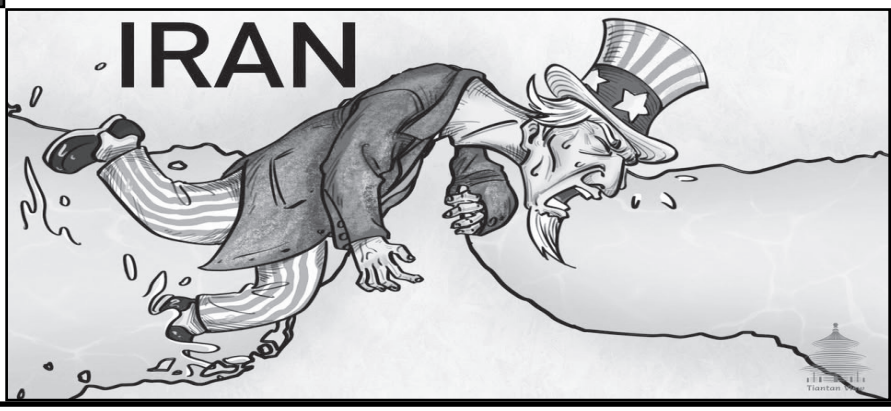

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Η αλληλεγγύη δεν απελαύνεται

Να ηττηθούν οι ιμπεριαλιστές

Μάθε τα δικαιώματά σου:
Άδεια Εργασίας και Επίδομα Αδείας
σελ.5

Εκπαιδευτικοί
Εκλογές σε ΟΛΜΕ και ΔΟΕ
σελ.4

Επισιτισμός
Οι Αγώνες μας
σελ.7

Η λύση στους αγώνες μας
Οχι στην ψήφο σε τυχοδιώκτες

Οι επερχόμενες εκλογές, όποτε κι αν γίνουν, θα είναι μία τρομερή δοκιμασία για το πολιτικό σύστημα. Όλες οι κυβερνήσεις από το 2009 και μετά φρόντισαν να φορτώσουν τα βάρη της χρεοκοπίας του ελληνικού καπιταλισμού στις πλάτες των εργαζομένων. Ενδεικτική της κατάστασης που δημιούργησαν η κατάταξη της Ελλάδας στην τελευταία θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε μονάδες αγοραστικής δύναμης του μισθού, καθώς ακόμα και οι αυξήσεις που νομοθέτησαν τα τελευταία πέντε χρόνια εξανεμίστηκαν από την ακρίβεια που καλπάζει και ο μέσος μισθός καταγράφει μείωση κατά 1,3%. 13ωρο εργασίας, φτώχεια, ανεργία, αστεγία, αυτά είναι τα κατορθώματα των μνημονιακών και ιδίως της κυβέρνησης Μητσοτάκη που ο μόνος τομέας που αυξάνει συνεχώς τις δαπάνες είναι αυτός της «άμυνας» και της «ασφάλειας» δηλαδή στην πραγματικότητα της εμπλοκής πιο άμεσα στον πόλεμο στη Μέση Ανατολή στο πλευρό αμερικάνων και σιωνιστών δολοφόνων και της καταστολής και αστυνομοκρατίας ενάντια στις αντιδράσεις που γεννάει αυτή η βάρβαρη πολιτική.

Όχι τυχαία, οι δημοσκοπήσεις που αποτυπώνουν την αποδοχή των κομμάτων προκαλούν ρίγη στα κομματικά επιτελεία και επικυρώνουν την απόρριψη της νεοφιλελεύθερης πολιτικής και των προσώπων που

συνέχεια στην σελ. 3...

Επικοινωνία:
antepithesitonergazomenon@gmail.com

antepithesitonergazomenon.blogspot.com

Κιν: 6978613964

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση Των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που τη δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα.

Προτείνουμε και έχουμε:

- Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για τη νικηφόρα έκβασή τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!

Στον Κόσμο

Ιστορική απόφαση της Χάγης για το δικαίωμα στην απεργία

Στις 21 Μαΐου 2026, το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης (ICJ) εξέδωσε μια ιστορική γνωμοδότηση, κρίνοντας με ψήφους 10 υπέρ και 4 κατά ότι το δικαίωμα στην απεργία προστατεύεται από τη Σύμβαση 87 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (International Labour Organization – ILO).

Η ILO είναι ο εξειδικευμένος οργανισμός του ΟΗΕ για τα εργασιακά ζητήματα. Ιδρύθηκε το 1919 και σήμερα αριθμεί 187 κράτη-μέλη, ενώ λειτουργεί με τη συμμετοχή κυβερνήσεων, εργοδοτικών οργανώσεων και συνδικάτων. Κύρια αποστολή της είναι η διαμόρφωση και η προάσπιση των διεθνών εργασιακών δικαιωμάτων μέσω διεθνών συμβάσεων. Η Σύμβαση 87, που υιοθετήθηκε το 1948, κατοχυρώνει την ελευθερία του συνδικαλισμού και το δικαίωμα των εργαζομένων να ιδρύουν και να συμμετέχουν σε συνδικαλιστικές οργανώσεις χωρίς κρατικές ή εργοδοτικές παρεμβάσεις. Αν και η λέξη «απεργία» δεν αναφέρεται ρητά στο κείμενό της, για δεκαετίες οι εποπτικοί μηχανισμοί της ILO θεωρούσαν ότι η απεργία αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της συνδικαλιστικής ελευθερίας.

Η ερμηνεία αυτή αμφισβητήθηκε το 2012 από τις εργοδοτικές οργανώσεις μέσα στην ILO, προκαλώντας μια μακρόχρονη θεσμική κρίση γύρω από ένα από τα θεμελιώδη εργατικά δικαιώματα. Ύστερα από πρωτοβουλία της εργατικής ομάδας της ILO και τη στήριξη δεκάδων κρατών, η υπόθεση παραπέμφθηκε στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, το οποίο επιβεβαίωσε ότι το δικαίωμα στην απεργία απορρέει από τη Σύμβαση 87.

Παρότι η γνωμοδότηση δεν είναι τυπικά δεσμευτική, έχει ιδιαίτερα μεγάλο πολιτικό και νομικό βάρος. Αποτελεί σημαντική νίκη του διεθνούς εργατικού κινήματος και ενισχύει τη θέση των συνδικάτων απέναντι στις ολοένα συχνότερες κυβερνητικές και εργοδοτικές προσπάθειες περιορισμού των απεργιών, μέσω δικαστικών απαγορεύσεων, κατασταλτικών μέτρων και αντεργατικής νομοθεσίας ιδιαίτερα σε χώρες που δεν αναγνωρίζουν το δικαίωμα στην απεργία ή το υποβάλλουν σε σημαντικούς περιορισμούς.

ΗΠΑ

Περίπου 2.000 εργαζόμενοι στο SoFi Stadium του Λος Άντζελες ψήφισαν με 96% υπέρ της απεργίας, λίγες μέρες πριν από αγώνες του Μουντιάλ. Το γήπεδο φιλοξενεί 8 αγώνες του Παγκοσμίου Κυπέλλου, γεγονός που έδωσε στη σύγκρουση ιδιαίτερη βαρύτητα.

Τα βασικά αιτήματα των εργαζομένων ήταν ουσιαστικές αυξήσεις μισθών, πρόσθετη αμοιβή για τη διάρκεια του Μουντιάλ, περιορισμοί στις εργολαβίες και την αντικατάσταση προσωπικού μέσω αυτοματοποίησης, καθώς και εγγυήσεις για την προστασία των προσωπικών δεδομένων των εργαζομένων. Ξεχωριστό ζήτημα αποτέλεσε η απαίτηση να μην πραγματοποιούνται επιχειρήσεις της μεταναστευτικής αστυνομίας (ICE) στους χώρους εργασίας κατά τη διάρκεια των αγώνων, καθώς μεγάλο μέρος του προσωπικού αποτελείται από μετανάστες.

Τελικά, λίγες ημέρες πριν από τον πρώτο αγώνα, επιτεύχθηκε προσωρινή συλλογική συμφωνία, η οποία προβλέπει σημαντικές αυξήσεις μισθών καθώς και μια πρωτοφανή ρήτρα που επιτρέπει στους εργαζόμενους να αποχωρούν από την εργασία τους εάν κρίνουν ότι επιχειρήσεις της ICE ή άλλων ομοσπονδιακών υπηρεσιών θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλειά τους κατά τη διάρκεια του Μουντιάλ.

Ιταλία

Οι εργατικές κινητοποιήσεις επικεντρώθηκαν στις σιδηροδρομικές μεταφορές. Οι μεγάλες συνδικαλιστικές ομοσπονδίες είχαν προκηρύξει πανεθνική απεργία στις 11 Ιουνίου ενάντια στο σχέδιο της κυβέρνησης Μελόνι να ανοίξει τον δρόμο για την ιδιωτικοποίηση των δρομολογίων Intercity μέσω διαγωνισμών. Αν και η κινητοποίηση ανεστάλη έπειτα από διαπραγματεύσεις με την κυβέρνηση, τα συνδικάτα βάσης CUB Trasporti και SGB πραγματοποίησαν κανονικά 24ωρη απεργία, διεκδικώντας συλλογικές συμβάσεις που προστατεύουν τους εργαζόμενους, αυξήσεις στους μισθούς, καλύτερα μέτρα υγείας και ασφάλειας, απορρίπτοντας το μοντέλο των ιδιωτικοποιήσεων και των εργολαβιών στις σιδηροδρομικές μεταφορές.

...συνέχεια από την σελ. 1

την υποστηρίζουν, τη διεύρυνση του χάσματος ανάμεσα στην πολιτική ελίτ και τους εργαζόμενους. Και σε αυτό, όλο και μεγαλύτερη βαρύτητα αποκτούν οι αποκαλύψεις για τα σκάνδαλα των υποκλοπών και του πάρτι χρυσοδάκτυλων στον ΟΠΕΚΕΠΕ που υπογραμμίζουν τη σήψη του πολιτικού συστήματος. Η απέχθεια που αισθάνεται ο απλός εργαζόμενος προς αυτούς που κυβερνούν μεγαλώνει. Προς το παρόν, εκφράζεται με την απόρριψη των αστικών λύσεων και επιτελείων, κατά τρόπο ανάλογο με ότι συμβαίνει γενικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση όπου η ανικανότητα των πολιτικών ελίτ να δώσουν διέξοδο από την οικονομική κρίση και το φόρτωμά της στους εργαζόμενους, η λυσσασμένη εμπλοκή στον πόλεμο της Ουκρανίας και η αντιδημοκρατική αναδίπλωση μετατρέπουν την πολιτική κρίση σε κυβερνητική κρίση όπως εκφράστηκε στις πρόσφατες εκλογές στη Βρετανία.

Η σταθεροποίηση του πολιτικού σκηνικού και το δέσιμο ή για την ακρίβεια ο εγκλωβισμός των εργαζόμενων στη νεοφιλελεύθερη, μνημονιακή πολιτική με άλλο προσωπείο επείγει. Η νεκρανάσταση του Τσίπρα και η μεταπήδηση της Καρυστιανού στην κεντρική πολιτική σκηνή είναι θανάσιμες παγίδες για τα δικαιώματα των εργαζομένων και η αποδοχή τους θα σημάνει την υποκατάσταση των αγώνων ενάντια στα μνημόνια από την ανάθεση σε πολιτικούς σχηματισμούς που εξαπατούν και υπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Κόμματα αρχηγικά, που η πολιτική τους γύμνια προσπαθεί να κρυφτεί πίσω από πρόσωπα και λαϊκίστικες κορόνες: «εθνικό συμφέρον», «διεθνές δίκαιο», έμμεσες αναφορές στον ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και «πατριωτική εισφορά». Καμία πρόταση διεξόδου από την ασφυκτική κατάσταση που ζούμε και κυρίως από τον θανάσιμο κίνδυνο της σύμπλευσης με του αμερικάνους ιμπεριαλιστές και της ουσιαστικής μετατροπής της Ελλάδας σε στρατιωτική βάση, της «στρατηγικής» συμμαχίας με τους σιωνιστές. Από κοντά καραδοκεί και ο Σαμαράς για την ανακοίνωση ενός νέου, ακροδεξιού κόμματος, το οποίο θα αποτελεί μία εφεδρεία για την εφαρμογή της νεοφιλελεύθερης πολιτικής με άλλους συσχετισμούς, όπως συνέβη και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι εργαζόμενοι και τα δικαιώματά τους διατρέχουν θανάσιμο κίνδυνο από αυτούς, κυρίως από τον Τσίπρα που φέρει βαριά ευθύνη για την προδοσία των αγώνων και της ετυμηγορίας του ελληνικού λαού στο δημοψήφισμα του 2015.

Ειδικά σήμερα που το μπλοκ των αμερικάνων ιμπεριαλιστών, των σιωνιστών και των πρόθυμων συμμάχων τους όπως ο Μητσοτάκης υπέστη μία πρώτη ήττα στον πόλεμο ενάντια στο Ιράν, ήττα που ίσως αποδειχθεί καθοριστικής σημασίας στο μέλλον. Ο άξονας της αντίστασης άντεξε και με τις αντεπιθέσεις του στις αμερικάνικες βάσεις έσυρε τον Τραμπ και τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό σε μία συμφωνία που προβλέπει τον τερματισμό των εχθροπραξιών στον Περσικό Κόλπο αλλά και στον Λίβανο, άρση του ναυτικού αποκλεισμού που επέβαλαν οι αμερικάνοι, χρηματοδότηση του Ιράν με 300 δισ. δολάρια και άρση των αμερικάνικων κυρώσεων. Ο Τραμπ βρίσκεται πλέον σε άσχημη θέση στο εσωτερικό της χώρας του ενώ και ο άξονας ΗΠΑ - Ισραήλ αποδυναμώθηκε. Χωρίς να αποκλείεται μία αναζωπύρωση του πολέμου λόγω του διακυβεύματος - του ελέγχου της Μέσης Ανατολής και της απομόνωσης της Κίνας - αυτή η ήττα έχει σοβαρές επιπτώσεις σε ολόκληρο αυτό το τυχοδιωκτικό μπλοκ, φυσικά και στις εγχώριες αστικές δυνάμεις και τον Μητσοτάκη που είδαν στη συμμαχία με τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές και τους σφαγείς σιωνιστές την «ευκαιρία» περικύκλωσης της Τουρκίας αδιαφορώντας για τους πολεμικούς κινδύνους στους οποίους εκθέτουν τον ελληνικό λαό. Οι εξελίξεις δείχνουν ότι πρέπει να εντείνουμε την προσπάθειά μας να τους ανατρέψουμε με την ανάπτυξη του αντιπολεμικού κινήματος και των αγώνων μας.

Καμία συμμετοχή στον πόλεμο σε Μέση Ανατολή και Ουκρανία
Έξω οι βάσεις
Αναγνώριση παλαιστινιακού κράτους
Σταμάτημα των εξοπλισμών
Διαγραφή του χρέους - αύξηση δαπανών για τις κοινωνικές ανάγκες

Στατιστικά

Συμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat η Ελλάδα για το έτος 2025 παραμένει στον πάτο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς το κατά κεφαλήν ΑΕΠ, μαζί με τη Βουλγαρία, 32% κάτω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Την ίδια στιγμή, οι εργαζόμενοι στη χώρα δουλεύουν τις περισσότερες ώρες στην ΕΕ: 39,6 ώρες την εβδομάδα, έναντι 35,9 ωρών στον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Το ποσοστό σοβαρής υλικής και κοινωνικής στέρησης στις ηλικίες 15-29 ετών φτάνει στην Ελλάδα το 14,7%, έναντι μόλις 5,8% στην ΕΕ. Δηλαδή, για χιλιάδες νέους ανθρώπους, βασικές ανάγκες δεν θεωρούνται δεδομένες αλλά πολυτέλεια. Την ίδια ώρα, στο δωδεκάμηνο Μαΐου 2025 - Μαΐου 2026 ο πληθωρισμός ανήλθε στο 4,9%, καταγράφοντας την τέταρτη υψηλότερη επίδοση στην ΕΕ, μαζί με την Κροατία.

Η έκθεση αυτή αρκεί για να διαλύσει το κυβερνητικό αφήγημα περί «ισχυρής οικονομίας» και «ανάπτυξης για όλους». Σε αυτή την τραγική κατάσταση προστίθεται η ακρίβεια. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Eurostat, ο πληθωρισμός στην Ελλάδα υποχώρησε τον Ιούνιο στο 3,9%, από 4,9% τον Μάιο. Τίποτα ουσιαστικό δεν σημάνει αυτή η προσωρινή αλλαγή για τα εργατικά στρώματα παρά τους πανηγυρισμούς της κυβέρνησης. Οι τιμές δεν μειώθηκαν. Το ενοίκιο δεν μειώθηκε. Ο λογαριασμός δεν μειώθηκε. Το σούπερ μάρκετ δεν έγινε φθηνότερο. Απλώς η ακρίβεια αυξάνεται προσωρινά με κάπως χαμηλότερη ταχύτητα, αφού έχει ήδη αφαιρέσει μεγάλο μέρος του διαθέσιμου εισοδήματος των εργατικών νοικοκυριών. Ακόμη και μετά την υποχώρηση του Ιουνίου, η Ελλάδα παραμένει αισθητά πάνω από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης, όπου ο πληθωρισμός βρίσκεται στο 2,8%. Τον Μάιο, η ενέργεια ήταν κατά 20,2% ακριβότερη σε σχέση με έναν χρόνο πριν, τα τρόφιμα κατά 3,1% και οι υπηρεσίες κατά 5,7%, όταν στην Ευρωζώνη η αύξηση στις υπηρεσίες ήταν 3,5%. Ακόμη και χωρίς ενέργεια και τρόφιμα, ο πληθωρισμός στην Ελλάδα βρισκόταν στο 3,9%.

Η στεγαστική κρίση έρχεται να ολοκληρώσει τη λεηλασία του εργατικού εισοδήματος. Τα ενοίκια αυξήθηκαν κατά 5% στο πρώτο τρίμηνο του 2026 σε σχέση με τον μέσο όρο του 2025, καταγράφοντας την τρίτη μεγαλύτερη αύξηση στην ΕΕ. Την ίδια στιγμή, οι τιμές κατοικιών αυξήθηκαν κατά 5,7%, μετατρέποντας την αξιοπρεπή στέγη σε πολυτέλεια για ολοένα και περισσότερους εργαζόμενους και φτωχά λαϊκά στρώματα.

Εκπαιδευτικοί

Εκλογές σε ΟΛΜΕ και ΔΟΕ

Οι εκλογές διεξήχθησαν σε περίοδο όξυνσης της απειλής γενίκευσης του ιδιότυπου Γ΄ Π.Π. και κλιμάκωσης της κυβερνητικής επίθεσης στο δημόσιο σχολείο μέσω της αξιολόγησης - ιδιωτικοποίησης και της άρσης μονιμότητας. Παράλληλα, συνεχίζεται το πογκρόμ με 2.500 πειθαρχικά κατά απεργών και την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης.

Απέναντι σε αυτή την επίθεση, οι παρατάξεις των ΔΑΚΕ(ΝΔ), ΔΗΣΥ/ΠΕΚ(ΠΑΣΟΚ) και ΔΙΚΤΥΟ-ΣΥΝΕΚ(ΣΥΡΙΖΑ- Νέα Αριστερά) κρατούν στάση προδοτικής υποχώρησης. Η ΑΣΕ(ΚΚΕ) σφυρίζει τη λήξη του αγώνα κατά της αξιολόγησης, εγκλωβισμένη στο κυνήγι της εκλογικής «πρωτιάς» και σε συμβιβασμούς για τις καρέκλες των προεδρείων. Αλλά και οι Παρεμβάσεις εγκλωβίζονται στη λογική της κάλπης, υποτιμώντας την αυτοοργάνωση της βάσης.

Ως Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών, τονίσαμε ότι η ενότητα χτίζεται στους αγώνες και όχι σε εκλογικίστικες συγκολλήσεις. Καλέσαμε τους συναδέλφους-ισσές μας να πάρουν τον αγώνα στα χέρια τους μέσα από Γενικές Συνελεύσεις και Επιτροπές Αγώνα. Μόνο έτσι θα οργανώσουμε μαχητικές απεργίες, θα συνεχίσουμε την απεργία - αποχή από την αξιολόγηση και θα σταθούμε ασπίδα αλληλεγγύης στους διωκόμενους συναδέλφους μας.

Τα αποτελέσματα στα σωματεία που κατεβαίνουμε (σε παρένθεση τα αποτελέσματα του 2024):

Α΄ ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης: πήραμε 26(24) ψήφους- 11,16% (10,96) - 0(0) αντιπρόσωπο, ΑΣΕ 106(93) – 45,49%(42,47) -1(1),), Παρεμβάσεις 60(55) – 25,75%(25,11) - 1(1), ΔΑΚΕ 30(27) – 12,88%(12,33) – 0(0), ΣΥΝΕΚ 8(17) – 3,43%(7,76) – 0(0).

Ε΄ ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης: συγκεντρώσαμε 70(57) ψήφους 8,67%(6,93) 1(1) αντιπρόσωπο, Παρεμβάσεις 383(381) - 47,46%(46,29), ΔΑΚΕ 191(195) - 23,66%(23,69) – 2(2), ΑΣΕ 116(110) – 14,37%(13,37) -1(1), Αγωνιστικές Κινήσεις 39(33) – 4,83%(4,01) – 0(0).

Ζ΄ Σύλλογος Δασκάλων & Νηπιαγωγών: για ΔΟΕ, λάβαμε 62(76) ψήφους - 12.41%(14,58)- 1(1) αντιπρόσωπο, ΔΑΚΕ 207(219) - 41,4%(42,03) – 2(2), Παρεμβάσεις 171(158) - 34,2%(30,32) - 2(2), ΑΣΕ 60(9) – 12%(1,72) -0(0).

Ενώ για το ΔΣ λάβαμε 57(78) ψήφους - 11.22%(14,91)- 1(1) έδρα, ΔΑΚΕ 227(233) - 44,68%(44,55) – 3(3), Παρεμβάσεις 157(143) - 30,9%(27,34) - 2(2), ΑΣΕ 67(7) – 13,18%(1,33) -1(0).

Συνεχίζουμε τον ανυποχώρητο αγώνα για την ανασυγκρότηση του εκπαιδευτικού κινήματος. Μόνο αν πιστέψουμε στις δυνάμεις μας θα μετατρέψουμε τα σωματεία και τις Ομοσπονδίες σε χρήσιμα εργαλεία για την πάλη μας!

Εκλογές Σωματείου Επισιτισμού - Τουρισμού Ιωαννίνων

Από τις 27 έως τις 30 Μάη πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές του Σωματείου Επισιτισμού - Τουρισμού Ιωαννίνων. Ως **Αντεπίθεση των Εργαζομένων στον Επισιτισμό - Τουρισμό** ευχαριστούμε όλους τους συναδέλφους που μας στήριξαν με την ψήφο τους. Δεσμευόμαστε, να ανταποκριθούμε στα καθήκοντά μας, με ακόμη μεγαλύτερη πίστη στις δυνάμεις μας και τις δυνάμεις της Εργατικής Τάξης. Ειδικά σήμερα, που η απειλή του πολέμου είναι στην ημερήσια διάταξη, η κρίση σε όλα τα επίπεδα (οικονομική, κοινωνική, πολιτική, περιβαλλοντική) έχει οξυνθεί και κυβέρνηση/εργοδότες προσπαθούν με κάθε τρόπο να φορτώσουν τα βάρη τους στους εργαζόμενους, κάθε κίνηση για την ανασύνθεση και ανασυγκρότηση του Σωματείου, έστω και μικρή, είναι σημαντική.

Τα αποτελέσματα των εκλογών του σωματείου δείχνουν την αναγνώριση της σκληρής δουλειάς, των παρεμβάσεων και των αγώνων τους οποίους οργάνωσε/συμμετείχε, η Αντεπίθεση όλο το προηγούμενο διάστημα. Μόνο τα τελευταία 2 χρόνια καταφέραμε συνάδελφοι να κερδίσουν συνολικά δεδουλευμένα πάνω από 15.000€. Την ίδια ώρα η ΔΑΣ (ΚΚΕ) καταβαραθρώνεται — παρά τις 100 περίπου νέες εγγραφές συναδέλφων, η συμμετοχή μειώνεται δείχνοντας την ανεπάρκεια της ΔΑΣ για την ανασυγκρότηση των σωματείων, η οποία αντιμετωπίζει τους εργαζόμενους σαν ψηφοφόρους μιας χρήσης. Στην ίδια αντιδημοκρατική λογική, επικαλούμενη τον ν. 1264/82 και ερμηνεύοντάς τον κατά το δοκούν (και με τις πλάτες της διοίκησης της Ομοσπονδίας) προσπαθούν να αποκλείσουν την Αντεπίθεση από την ΠΟΕΕΤ, παρόλο που αύξησε τις ψήφους της ενώ η ΔΑΣ έχασε σχεδόν 60 ψήφους.

Δεσμευόμαστε ότι θα συνεχίσουμε να παλεύουμε μαζί με τους εργαζόμενους του κλάδου, για να αλλάξουμε τους συσχετισμούς στο Σωματείο, για να γίνει πλειοψηφία μια άλλη πολιτική, πραγματικά αποτελεσματική, μαχητική, αντικαπιταλιστική.

Σε παρένθεση τα αποτελέσματα του 2024

Σύνολο ψηφισάντων: 318 (380)	Για τοΔΣ: 314 (380)	ΕΔΡΕΣ	ΕΚΙ 313 (381)	Αντιπρόσωποι ΕΚΙ	Για την Ομοσπονδία: 313 (381)	Αντιπρόσωποι Π.Ο.Ε.Ε.Τ
ΔΑΣ	246 (305)	6 (6)	245 (302)	5 (7)	245 (302)	2 (3)
Αντεπίθεση των Εργαζομένων	52 (51)	1 (1)	53 (48)	1 (1)	53 (48)	1 (1)
Ταξική Πορεία	16 (24)	0 (0)	15 (29)	0 (0)	15 (29)	0 (0)
Λευκά	1 (0)		1 (0)		1 (0)	
Άκυρα	3 (0)		4 (0)		4 (0)	

Μάθε τα δικαιώματά σου:
Άδεια Εργασίας και Επίδομα Αδείας

Μέσα στον εργασιακό μεσαίωνα που διανύουμε οφείλουμε να γνωρίζουμε τα δικαιώματά μας, που κατακτήθηκαν με αγώνες και να τα υπερασπιζόμαστε απέναντι σε οποιαδήποτε τυχοδιωκτική εργοδοσία που καταβάλει προσπάθεια να μας τα στερήσει. Έτσι και η άδεια εργασίας, όπως και το επίδομα αδείας είναι βασικά δικαιώματα του κάθε εργαζομένου.

Όλοι οι εργαζόμενοι, όποια μορφή σύμβασης και αν έχουν υπογράψει, δικαιούνται άδεια εργασίας και επίδομα αδείας. Ο κάθε εργαζόμενος δικαιούται κατά τον πρώτο χρόνο εργασίας του 20 ημέρες άδειας, για πενθήμερη εργασία και ύστερα για κάθε επιπλέον χρόνο εργασίας στον ίδιο εργοδότη, η άδεια αυξάνεται κατά μία μέρα. Για την εξαήμερη εργασία υπολογίζονται 24 ημέρες άδειας για τον πρώτο χρόνο εργασίας. Μετά τη συμπλήρωση 10 ετών εργασίας στον ίδιο εργοδότη ή 12 ετών προϋπηρεσίας σε οποιονδήποτε εργοδότη, ο εργαζόμενος πενθήμερης απασχόλησης δικαιούται 25 ημέρες άδειας και εξαήμερης απασχόλησης 30 ημέρες άδεια. Οι εργαζόμενοι που δεν έχουν ολοκληρώσει χρόνο στην ίδια επιχείρηση, είτε εργαζόμενοι με συμβάσεις μερικής ή εκ περιτροπής απασχόλησης, δικαιούνται για κάθε μήνα το 1/12 των είκοσι εργάσιμων ημερών, σε άδεια.

Η ετήσια άδεια όλων των εργαζομένων είναι μετ' αποδοχών, δηλαδή ο εργαζόμενος κατά τις ημέρες αδείας του, λαμβάνει κανονικά τις αποδοχές που θα λάμβανε αν εργαζόταν. Στις αποδοχές αυτές συμπεριλαμβάνονται και όλα τα μηνιαία επιδόματα και οι προσαυξήσεις.

Επιπλέον ο νόμος προβλέπει πως κάθε εργαζόμενος δικαιούται επίδομα αδείας, το οποίο καταβάλλεται κατά την έναρξη της άδειας. Το επίδομα αδείας ισούται με 15 ημερομίσθια για όσους εργάζονται με μισθό ή με 13 ημερομίσθια για όσους αμείβονται με ημερομίσθιο.

Ο χρόνος χορήγησης των αδειών καθορίζεται ύστερα από συμφωνία, μεταξύ των εργαζομένων και του εργοδότη. Οι μισοί τουλάχιστον μισθωτοί μιας επιχείρησης πρέπει να πάρουν την άδειά τους από 1η Μαΐου έως 30 Σεπτεμβρίου. Επίσης από τη μέρα που ο εργαζόμενος θα υποβάλλει αίτημα για άδεια, ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να του τη χορηγήσει, μέσα σε διάστημα δύο μηνών.

Η αντεργατική πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη δεν άφησε ακλόνητα ούτε τα δικαιώματά μας στην άδεια εργασίας. Με το εγκληματικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη πέρασε η νομοθετική ρύθμιση (άρθρο 61 του Ν.4808/2021), που δίνει τη δυνατότητα μεταφοράς της ετήσιας άδειας μέχρι το πρώτο τρίμηνο του επόμενου ημερολογιακού έτους, καταργώντας τη χορήγηση του συνόλου της άδειας έως 31 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους. Ωστόσο, αν και μετά το πέρας αυτού του διαστήματος δεν έχει χορηγηθεί η ετήσια άδεια και το επίδομα αδείας, ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλει τις αποδοχές του οφειλόμενου χρόνου αδείας με προσαύξηση 100%, συν το επίδομα αδείας.

Φέτος μπήκε σε εφαρμογή και ο αντεργατικός νόμος 5239/2025, που προβλέπει τη κατάτμηση της άδειας, καταργώντας την υποχρέωση του εργοδότη να δίνει το ένα κομμάτι της άδειας των εργαζομένων σε 10 συνεχόμενες μέρες τουλάχιστον, θέτοντας πλέον αυτό το όριο στις 5 συνεχόμενες μέρες, ενώ οι υπόλοιπες μπορούν να δοθούν ακόμα και σαν μεμονωμένες μέρες, πράγμα που δεν εξασφαλίζει πλήρως την ανάπαυση του εργαζόμενου, αλλά εξυπηρετεί τα συμφέροντα της εκάστοτε επιχείρησης.

Παρ' όλο που, ειδικά στην εστίαση, κλάδο που δεσπόζει η ανασφάλιστη και μαύρη εργασία, το δικαίωμα σε ετήσια άδεια και το επίδομα αδείας έχει σχεδόν αποσιωποιηθεί, όπως και σε άλλους κλάδους που με τις πλάτες της κυβέρνησης γιγαντώνεται η εργοδοτική αυθαιρεσία και η εντατικοποίηση, δεν μπορούμε να αφήσουμε τα δικαιώματά μας και τις κατακτήσεις μας να γίνονται θυσία στο βωμό του κέρδους τους.

Όλοι μαζί, με οργάνωση μέσα στους χώρους της δουλειάς μας, αποφασιστικότητα και μαχητικούς αγώνες διεκδικούμε φέτος την άδεια και το επίδομά μας. Για μια ζωή με αξιοπρέπεια!

Επιτυχημένη η απεργία της ΠΕΝΕΝ στην Ραφήνα

Η Αντεπίθεση Των Εργαζομένων χαιρετίζει την απεργία της ΠΕΝΕΝ στην Ραφήνα που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 3/7. Το κύριο αίτημα των απεργών αποτέλεσε το να σταματήσει ο "εγκλωβισμός" των ναυτεργατών στα πλοία της Ραφήνας. Η απεργία ήταν καθολική κόντρα στην τρομοκρατία εφοπλιστών – αστικής δικαιοσύνης η οποία-ικανοποιώντας προσφυγή τους-έσπευσε να βγάλει την απεργία παράνομη. Αποτέλεσμα της καθολικότητας της απεργίας ήταν να μην φύγει κανένα πλοίο από το λιμάνι της Ραφήνας.

Χαρακτηριστικό της μαζικότητας της απεργίας ήταν ότι ο πιο «λυσσασμένος» εφοπλιστής έβαλε την ουρά κάτω από τα σκέλια και αναγκάστηκε να μεταφέρει τα πλοία του στο λιμάνι του Λαυρίου προκειμένου να μην ακυρωθούν τα δρομολόγια.

Τα προβλήματα στα δρομολόγια, δεν τα δημιουργεί η απεργία. Τα δημιουργούν οι εφοπλιστές που θέλουν περισσότερα πλοία, περισσότερα δρομολόγια, περισσότερα κέρδη, με λιγότερα δικαιώματα και λιγότερη ασφάλεια. Τα δημιουργούν το κράτος, η κυβέρνηση, το Υπουργείο Ναυτιλίας και οι λιμενικές αρχές, που ανέχονται, καλύπτουν και στηρίζουν αυτή την ασυδοσία.

Η Αντεπίθεση Των Εργαζομένων σταθήκαμε στο πλευρό των απεργών αναγνωρίζοντας τα δίκαια αιτήματά τους. Δεσμευόμαστε ότι θα είμαστε δίπλα στους αγωνιζόμενους ναυτεργάτες μέχρι την νίκη τους. Είμαστε σίγουροι πως αυτή θα έρθει μια που οι ναυτεργάτες παραμένουν ενωμένοι, αγωνίζονται με συλλογικές μορφές πάλης και αλληλεγγύης.

Τηλεπικοινωνίες

Αναγκαία η οργάνωση και η ενίσχυση των σωματείων

Το προηγούμενο διάστημα πραγματοποιήθηκαν εκλογές σε τρία σωματεία στον κλάδο των τηλεπικοινωνιών, του ΠΑΣΕ Icap, του ΠΑΣΕ Vodafone του επιχειρησιακού Σωματείου Εργαζομένων στην Victus Networks. Τις εκλογές στήριξε η Αντεπίθεση των Εργαζομένων, με την συμμετοχή της στα ενιαία ψηφοδέλτια και καταφέρνοντας να εκλέξει συνολικά 6 αντιπροσώπους στα ΔΣ των σωματείων. Πιο συγκεκριμένα:

Οι εκλογές του Πανελλήνιου Σωματείου Εργαζομένων Icap πραγματοποιήθηκαν στις 16/05. Στις εκλογές πήραν μέρος 3 μέλη της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων, συμμετέχοντας στο ενιαίο ψηφοδέλτιο και καταλαμβάνοντας 3 θέσεις στο ΔΣ του σωματείου. Εκεί εκλέχθηκαν τόσο νέοι συνάδελφοι, όσο και παλιότεροι, συμβάλλοντας στην ανανέωση του σωματείου και αλλά και την στήριξη του από τους παλιότερους με εμπειρία στον εργασιακό χώρο. Είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι πρόκειται για ένα σωματείο όπου παρά τα 2 χρόνια ζωής του έχει καταφέρει να αναδείξει μια σειρά προβλημάτων και να δώσει αγώνες για αυτά (πχ συγχώνευση αδειών με αργίες, βλαπτική μεταβολή της θέσης συναδέλφου κλπ). Εκτός από τις επιθέσεις της εργοδοσίας, το σωματείο έχει να αντιμετωπίσει και την διασπαστική πολιτική του ΠΑΜΕ/ΚΚΕ που πετάει λάσπες ενάντια στο σωματείο και διατυμπανίζει την ίδρυση ξεχωριστού «σωματείου» για να συγχύσει τους εργαζόμενους. Μπροστά σε αυτή την κατάσταση, το σωματείο χρειάζεται την ενίσχυση όλων των συναδέλφων για να γίνει ένα χρήσιμο εργαλείο για την διεκδίκηση των δικαιωμάτων και της ζωής μας

Οι εκλογές του Πανελλήνιου Σωματείου Εργαζομένων Vodafone πραγματοποιήθηκαν στις 3 και 4 Ιουνίου. Στις εκλογές πήραν μέρος 2 μέλη της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων μέσω του ενιαίου ψηφοδελτίου, όπου και κατάφεραν να εκλεγούν. Παρά τις επιθέσεις της εργοδοσίας το προηγούμενο διάστημα με μαζικές απολύσεις, πιέσεις και αναδιαρθρώσεις, η συμμετοχή των συναδέλφων αυξήθηκε σημαντικά, με την συμμετοχή αρκετών συναδέλφων για πρώτη φορά. Η ενίσχυση του σωματείου δεν είναι τυχαία. Είναι αποτέλεσμα του νικηφόρου αγώνα για την αύξηση του επιδόματος stand- by. Το θετικό αυτό αποτέλεσμα πρέπει να αποτελέσει καύσιμο για την περαιτέρω ενίσχυση του σωματείου, για το σταμάτημα των αντεργατικών επιθέσεων εργοδοσίας και κυβέρνησης.

Οι εκλογές του επιχειρησιακού Σωματείου Εργαζομένων στην Victus Networks πραγματοποιήθηκαν το διήμερο 19 και 21 Ιουνίου. Στις εκλογές συμμετείχε 1 μέλος της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων μέσω του ενιαίου ψηφοδελτίου, όπου και κατάφερε να εκλεγεί. Η συμμετοχή ήταν σημαντική (πάνω από τους μισούς εγγεγραμμένους συναδέλφους συμμετείχαν) αλλά σχετικά μειωμένη από τις προηγούμενες εκλογές, κάτι το οποίο οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στις συνεχείς παραιτήσεις συναδέλφων, που μετακινούνται σε άλλες επιχειρήσεις του κλάδου, αλλά κυρίως στην έλλειψη μιας ικανοποιητικής απάντησης στις διαρκείς επιθέσεις της εργοδοσίας, που έχει διαμορφώσει κλίμα απογοήτευσης και υποχώρησης. Παρά την αναγνώριση της αναγκαιότητας του σωματείου από τους συναδέλφους, χρειάζεται η ενίσχυσή του από νέους συναδέλφους, που θα μπουν μπροστά στη στήριξή του, στην οργάνωση αγώνων και αντιστάσεων.

Και στις τρεις εταιρίες, η εντατικοποίηση και η υποτίμηση των εργαζομένων με καθηλωμένους μισθούς, αυθαιρεσίες κλπ. είναι καθημερινό φαινόμενο. Με εφαλτήριο τις εκλογές των σωματείων, θα πρέπει να μπει μπροστά ένα σχέδιο αγώνα, για την πραγματική ενίσχυση των σωματείων μέσα από τις ζωντανές διαδικασίες των Γενικών Συνελεύσεων, για την διεκδίκηση Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, την αντίσταση και τη νίκη απέναντι στις αντεργατικές επιθέσεις.

Εκλογές ΣΜΕΘ

Αρχή για τον αγώνα υπογραφής ΣΣΕ

Εν μέσω κλιμακούμενης επίθεσης από την εργοδοσία και την κυβέρνηση, το σωματείο βρίσκεται σε τροχιά ανοικοδόμησης. Από τις προηγούμενες εκλογές, το σωματείο αναβάθμισε την λειτουργία και την παρέμβασή του: με συχνές ενημερώσεις στους χώρους εργασίας, εγγραφές νέων συναδέλφων, την πραγματοποίηση συχνών συνεδριάσεων και συνελεύσεων (όπου συζητούνται όλα τα επίκαιρα ζητήματα που απασχολούν τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση και όχι μόνο), τις κινητοποιήσεις για τις αλλαγές στο επίδομα ανεργίας, την συμμετοχή του σωματείου σε όλες τις γενικές απεργίες, καθώς και την επίδειξη γρήγορων αντανακλαστικών την περίοδο της απεργίας πείνας του Πάνου Ρούτσι και στο ζήτημα του πολέμου. Σταθερή καμπάνια και στόχος του σωματείου είναι η υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, που θα ορίζει αυξημένο ωρομίσθιο, θα ρυθμίζει το πλαίσιο της εργασίας και θα λύνει τα κύρια προβλήματα του κλάδου. Η υπογραφή ΣΣΕ από ένα δυνατό σωματείο ριζωμένο στους χώρους δουλειάς αποτελεί την μεγαλύτερη εγγύηση εφαρμογής της.

Η συμμετοχή στις φετινές εκλογές του σωματείου δεν ήταν ιδιαίτερα ικανοποιητική λόγω του γενικότερου κλίματος, αλλά και των δυσκολιών που εμφανίζονται στον κλάδο (μεγάλη διασπορά συναδέλφων σε πολλά μικρά φροντιστήρια, ατομικές διαπραγματεύσεις, συνεχής ανανέωση του εκπαιδευτικού προσωπικού). Όλα τα παραπάνω όμως καταγράφτηκαν από το σωματείο και το νέο ΔΣ, το οποίο αποτελείται από νέους συναδέλφους και δίνει προοπτική για την ανανέωση και τη δημιουργία ενός μαχητικού πυρήνα συνδικαλιστών στον κλάδο. Το ΣΜΕΘ έχει αποδείξει με τους αγώνες του ότι αποτελεί την δύναμη εκείνη που μπορεί και θέλει να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των εργαζομένων. Καλούμε όλους τους συναδέλφους να στηρίξουν την προσπάθεια του σωματείου και να συμμετέχουν ενεργά στις διαδικασίες και τις κινητοποιήσεις του.

Η αλληλεγγύη δεν απελαύνεται

Μια πρωτοφανής επίθεση στις συνδικαλιστικές και δημοκρατικές ελευθερίες σημειώθηκε όταν οι ισραηλινές αρχές συνέλαβαν, κράτησαν και τελικά απέλασαν την ελληνική συνδικαλιστική αντιπροσωπεία που ταξίδεψε με προορισμό τη Ραμάλα της Παλαιστίνης. Η αποστολή πραγματοποιήθηκε ύστερα από επίσημη πρόσκληση της Γενικής Ομοσπονδίας Σωματείων Παλαιστίνης και είχε στόχο τη συνάντηση με εργαζόμενους και συνδικάτα της Δυτικής Όχθης, την ενημέρωση για τις συνθήκες ζωής και εργασίας τους και την ενίσχυση των δεσμών διεθνιστικής αλληλεγγύης.

Ανάμεσα στα μέλη της αντιπροσωπείας συμμετείχε και μέλος της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων (ΑτΕ), γεγονός που υπογραμμίζει τη συμβολή αγωνιστών από διαφορετικούς χώρους του εργατικού κινήματος στην έκφραση διεθνιστικής αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό. Η παρουσία μέλους της ΑτΕ στην αποστολή αποτέλεσε έμπρακτη έκφραση της κοινής πάλης των εργαζομένων ενάντια στον πόλεμο, την καταπίεση και την διάλυση των συνδικαλιστικών ελευθεριών.

Η απόφαση των ισραηλινών αρχών να απαγορεύσουν την είσοδο της αντιπροσωπείας, να θέσουν τα μέλη της σε απομόνωση και να προχωρήσουν στην απέλασή τους συνιστά ευθεία επίθεση στις συνδικαλιστικές ελευθερίες. Η στοχοποίηση συνδικαλιστών που ταξίδευαν, ύστερα από επίσημη πρόσκληση παλαιστινιακών συνδικάτων, αποκαλύπτει ότι ακόμη και η διεθνής συνδικαλιστική αλληλεγγύη αντιμετωπίζεται ως απειλή.

Στην αποστολή συμμετείχαν επίσης η Παναγιώτα Λαζαροπούλου, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων της Εθνικής Τράπεζας, ο Αντώνης Νταλακογεώργος, πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ, ο Νίκος Πελεκούδας, πρόεδρος του ΣΕΦΚ, ο Μιχάλης Ρίζος, μέλος του Δ.Σ. του Σωματείου Εργαζομένων του Νοσοκομείου «Αττικόν», καθώς και ο Βαγγέλης Κιτσώνης, πρόεδρος του Πανελλαδικού Σωματείου ICAP Outsourcing Solutions.

Παρά την απέλαση, το μήνυμα της αποστολής παραμένει ισχυρό: η αλληλεγγύη των εργαζομένων δεν σταματά στα σύνορα και δεν μπορεί να ανακοπεί με απαγορεύσεις ή εκφοβισμό. Αντίθετα, τέτοιες ενέργειες ενισχύουν την ανάγκη για διεθνή συντονισμό των εργατικών και συνδικαλιστικών οργανώσεων, ώστε να υπερασπιστούν το δικαίωμα των λαών στην ειρήνη, την αυτοδιάθεση και μια ζωή με αξιοπρέπεια.

Αγώνες στον επισιτισμό

Yes Stores

Μετά την επαναπρόσληψη του απολυμένου συναδέλφου, η Επιτροπή Αλληλεγγύης Εργαζομένων στα YES, επέβαλε την καταβολή μέρους των δεδουλευμένων, μέσω της επιθεώρησης εργασίας, που αντιστοιχούσαν σε κλεμμένες αποζημιώσεις αδειών. Ο συνάδελφος έχει επαναπροσληφθεί, με απόφαση δικαστηρίου, μετά από την παράνομη απόλυσή του και την ψευδή κατηγορία για εκβιασμό(!) τον Ιούνιο του 2025. Ο «νομοταγής» εργοδότης εξακολουθεί να μην καταβάλλει τα υπόλοιπα δεδουλευμένα και να επιβάλλει κλίμα τρομοκρατίας και απομόνωσης στο χώρο εργασίας. Σαν να μην έφταναν αυτά, συνεχίζει εκ νέου να κλέβει τον συνάδελφο, καθώς δεν εφαρμόζει ούτε τη νέα Κλαδική Συλλογική Σύμβαση του επισιτισμού-τουρισμού. Οι παραστάσεις διαμαρτυρίας συνεχίζονται εβδομαδιαία και η Επιτροπή Αλληλεγγύης Εργαζομένων στα YES μαζί με την Αντεπίθεση των Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό κάνουν καμπάνιες ενημέρωσης των συναδέλφων του κλάδου και του κόσμου της πόλης.

E-food Ιωάννινα

Η E-Food στα Γιάννενα απέλυσε συνάδελφο διανομέα και μέλος της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων, εκλεγμένο στο Δ.Σ. του σωματείου επισιτισμού-τουρισμού Ιωαννίνων. Ο συνάδελφος είχε πρόσφατα γυρίσει στη δουλειά, μετά από αναρρωτική άδεια, λόγω εργατικού ατυχήματος. Η δικαιολογία της εταιρείας ήταν ότι ο συνάδελφος είναι «αργός». Είναι προφανές ότι ο συνάδελφος απολύθηκε επειδή είναι συνδικαλιστής, αλλά ταυτόχρονα, η κατηγορία για «μη παραγωγικότητα» δείχνει ότι η εταιρεία θέλει να «εκκαθαρίσει» και τους τελευταίους μισθωτούς διανομείς, οι οποίοι διατηρούν ορισμένα δικαιώματα. Η απόλυση είναι παράνομη, γιατί πέραν των υπολοίπων, ο συνάδελφος προστατεύεται από το νόμο ως μέλος του Δ.Σ. Η εταιρεία αποπειράθηκε να δωροδοκήσει τον συνάδελφο με 3 μισθούς για να μην διεκδικήσει επαναπρόσληψη. Υποστήριξε στην επιθεώρηση εργασίας ότι δεν γνώριζε για τη συνδικαλιστική του ιδιότητα και κατηγόρησε ξεδιάντροπα τον συνάδελφο ότι δουλεύει όποτε και όσο θέλει και ότι κλέβει από το ταμείο της δουλειάς! Συνεχίζουμε να εκθέτουμε τις συκοφαντίες της εταιρείας και να διεκδικούμε την άμεση επαναπρόσληψη του συναδέλφου.

Ιωάννινα απόλυση λόγω διεκδίκησης δεδουλευμένων

Συναδέλφισσα σερβιτόρα απολύθηκε από το «Beer Brothers» στα Ιωάννινα, επειδή τόλμησε να ζητήσει το δώρο Χριστουγέννων, το οποίο δεν κατέβαλλε ο εργοδότης. Ο εργοδότης χρωστάει μεγάλο ποσό επιπλέον δεδουλευμένων. ως Αντεπίθεση των Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό, οργανώνουμε εβδομαδιαία παραστάσεις διαμαρτυρίας έξω από το κατάστημα. Όλο αυτό το διάστημα ο εργοδότης εξαπολύει ύβρεις και απειλές, ενώ απειλεί την συναδέλφισσα με μήνυση! Στην επιθεώρηση εργασίας παρουσίασε ψευδείς αποδείξεις πληρωμών και ενώ ο ίδιος και η επιθεώρηση αναγνώρισαν το χρέος, εξακολουθεί να αρνείται να το καταβάλλει. Συνεχίζουμε τις κινητοποιήσεις μέχρι την καταβολή όλων των δεδουλευμένων.

Αγανακτισμένοι: Η Μνήμη των Πλατειών Παραμένει Ζωντανή

Δεκαπέντε χρόνια από τα Ιουνιανά του 2011 και τη μαζική σύγκρουση με μνημόνια, λιτότητα και Τρόικα — μια εμπειρία αυτοοργάνωσης που παραμένει παρακαταθήκη για τους αγώνες της εργατικής τάξης

Τα «Ιουνιανά», ο παρατεταμένος κοινωνικός πόλεμος της περιόδου 2010–2012, με αποκορύφωμα το καλοκαίρι του 2011 και το μαζικό κύμα κινητοποιήσεων των πλατειών, αποτέλεσε μια ιστορική καμπή όξυνσης της ταξικής σύγκρουσης στην Ελλάδα. Οι κινητοποιήσεις αυτές δεν ήταν απλώς μια συγκυριακή έκρηξη δυσαρέσκειας, αλλά έκφραση μιας βαθιάς κρίσης νομιμοποίησης του αστικού πολιτικού συστήματος που ήθελε να επιβάλει τα μνημόνια και την σκληρή επιτήρηση από ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ.

Η περίοδος αυτή συνδέεται με την προσπάθεια της νεοφιλελεύθερης πολιτικής της ΕΕ να αντιμετωπίσει την κρίση χρέους μέσω σκληρής λιτότητας, οδηγώντας την ελληνική κοινωνία στην εξαθλίωση. Τα τσιράκια της Τρόικας, οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και στη συνέχεια Παπαδήμου, λειτούργησαν ως μηχανισμοί επιβολής πολιτικών λιτότητας που στόχευαν στη δραστική μείωση του εισοδήματος, στην κατάργηση των εργασιακών δικαιωμάτων και στην αφαίμαξη των λαϊκών στρωμάτων.

Το καλοκαίρι του 2011, οι μαζικές πολυήμερες συγκεντρώσεις στο Σύνταγμα και στις πλατείες όλης της χώρας, οι πανελλαδικές απεργίες της 15ης και 28ης–29ης Ιουνίου και η ευρύτερη κοινωνική συμμετοχή εργαζομένων, ανέργων και νεολαίας οδήγησαν στη συλλογική αμφισβήτηση της κυρίαρχης πολιτικής. Μέσα από συνελεύσεις, διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας και μορφές αυτοοργάνωσης, μεγάλα κομμάτια του πληθυσμού ήρθαν για πρώτη φορά σε επαφή με πρακτικές ρήξης με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές των μνημονίων και έμαθαν να διαχωρίζουν τις εθνικιστικές και τις ρεφορμιστικές πολιτικές από το εργατικό κίνημα. Ακόμη, αντιμετώπισαν την ωμή κρατική βία από τις δυνάμεις καταστολής των ΜΑΤ-ΟΠΚΕ, συγκρούστηκαν μαζί τους και δημιούργησαν την πρωτοπορία για τους αγώνες των επόμενων χρόνων.

Το κίνημα των Αγανακτισμένων όξυνε και έκανε ολοφάνερη την πολιτική κρίση των παραδοσιακών αστικών κομμάτων, αλλάζοντας για πάντα τις σχέσεις τους με την κοινωνία. Το ΠΑΣΟΚ ουσιαστικά κατέρρευσε, η ΝΔ σημείωσε ιστορικό χαμηλό και ο δικομματισμός αποσταθεροποιήθηκε. Επιπλέον, έθεσε για πρώτη φορά τους όρους και άνοιξε την συζήτηση για έξοδο από ΕΕ και ευρώ. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τα «Ιουνιανά» συνδέθηκαν με αντίστοιχα κινήματα σε Ισπανία, Ιταλία και Πορτογαλία ενάντια στη λιτότητα, αλλά και με το διεθνές κύμα της Αραβικής Άνοιξης, συγκροτώντας μια ευρύτερη περίοδο κοινωνικών εκρήξεων απέναντι στις πολιτικές διαχείρισης της κρίσης.

Τα «Ιουνιανά» αποτελούν μια κρίσιμη ιστορική παρακαταθήκη, καθώς για πρώτη φορά μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου τέθηκε σε τόσο μαζική κλίμακα το ζήτημα της σύγκρουσης με την κυρίαρχη πολιτική, ενώ οι μορφές συλλογικής δράσης και αυτοοργάνωσης που αναπτύχθηκαν άφησαν αποτύπωμα στην πολιτική εμπειρία μιας ολόκληρης γενιάς. Δεκαπέντε χρόνια μετά, η εμπειρία αυτή εξακολουθεί να λειτουργεί ως σημείο αναφοράς. Παρότι οι μεγάλες συγκεντρώσεις και η δυναμική του Ιουνίου του ‘11 δεν επαναλήφθηκαν με τον ίδιο τρόπο, η μνήμη των πλατειών παραμένει ζωντανή και επανέρχεται κάθε φορά που οξύνονται οι κοινωνικές αντιθέσεις. Από τις κινητοποιήσεις ενάντια στη λιτότητα και τα μνημόνια, μέχρι τις σημερινές εκρήξεις δυσαρέσκειας, το κίνημα αυτό συνεχίζει να υπενθυμίζει ότι οι κυβερνήσεις και το πολιτικό σύστημα δεν είναι άτρωτα όταν αμφισβητούνται από τους μαζικούς και αυτοοργανωμένους αγώνες των εργαζομένων, της νεολαίας και των λαϊκών στρωμάτων. Τα «Ιουνιανά» λοιπόν δεν ανήκουν στο παρελθόν, αλλά αποτελούν πολύτιμη εμπειρία για τους μελλοντικούς αγώνες της εργατικής τάξης.